चेद्मुच्यते।

ग्रगम्यानि पुमान् याति यो उसेव्यांश्च निषेवते। स मृत्युमुपगृह्णाति गर्भमश्वतरी यथा ॥४९५॥ तत् किं करोमि। क्व गच्छामि। कथं मे शान्तिर्भविष्यति। ग्रथवा ५तमेव पिङ्गलकमनुगच्छामि। कदाचिच्छरणागतं मां र्ज्ञति। प्राणिर्न वियोजयति। उत्तं च यतः।

धर्मार्थं यततामपीक् विपदी दैवाग्वदि स्युः क्वचित्। तत् तासामुपशालये सुमतिभिः कार्या विशेषात्रयः। लोके ख्यातिमुपागतात्र सकले लोकोक्तिरेषा यतः।

१० द्रियानां किल वङ्गिना क्तिकरः सेको ऽपि तस्योद्भवः ॥ ४१६॥ तथा च। कोके ऽथवा तनुभृतां निजकर्मपाकं।

नित्यं समाश्चितवतां सुक्तिक्रियाणां। भावार्जितं शुभमथाप्यशुभं निकामं।

यद्गावि तद्भवति नात्र विचार्क्तुः ॥४१७॥

१५ ग्रपरं चान्यत्रगतस्यापि मे कस्यचिदुष्टमह्मस्य मांसाशिनः सकाशान्मृ त्युर्भविष्यति । तद्वरं सिंकात् । उक्तं च ।

मक्दिः स्पर्धमानस्य विपद्व गरीयसी।

दत्तभङ्गो हि नागानां श्लाघ्यो गिरिविदार्णे ॥ ४१६॥ तथा च। मक्तो प्रप त्तयं लब्धा श्लाघ्यं नीचो प्रप गच्छति।

२० दानार्थी मधुपो यद्वद्गतकर्णासमाकृतः ॥ ४११॥ एवं निश्चित्य स स्विलितगितर्मन्दं मन्दं गवा सिंक्षश्रयं पश्यनपठत्।

ऋहो साधु चेद्मुच्यते।

र्प

ग्रत्तर्तिनभुतद्गमं गृक्तिव व्यालाकुलं वा वनं । ग्राक्तिर्णिमवाभिरामकमलच्कायासनायं सरः। नानाद्वष्ठतनर्मत्यवचनैः नुद्रर्नार्यवृतं।